

Foar jo sünden

Kristus lei ienris foar sünden, de rjochtfeardige foar de ûnrjochtfeardigen om minsken nei God te lieden (1Pe 3:18). Hy is de fersoening foar de sünden fan 'e heule wrâld (1 Johannes 2: 2), en brekt de barriêre fan fijânskip ôf dy't bestie tusken God en minsken. Ienris befrijd fan 'e feroardieling fan Adam, kin de minske goede wurken produsearje, om't se allinich wurde dien as ien yn God is (Is 26:12; Jehannes 3:21).

Foar jo sünden

Ik lies in úttreksel út preek nr. 350, fan Dr. Charles Haddon Spurgeon, ûnder de titel "In wis skot yn selsrjochtfeardichheid", en ik koe it net helpe kommentaar te jaan op in ferklearring yn 'e preek.

De lêste sin fan 'e preek fong myn oandacht, dy't seit: *"Kristus waard straft foar jo sünden foardat se waarden begien"* Charles Haddon Spurgeon, fragmint út preek nr. 350 "In wis skot yn selsgerjochtichheid", út it web helle.

No, as Dr. Spurgeon de bibelske tekst beskôge dy't seit dat Jezus 'it lam is dat is fermoarde sûnt' e stifting fan 'e wrâld', dan soe hy eins moatte beklamje dat Kristus stoar foardat sünde yn 'e wrâld waard yntrodusearre (Rev 13: 8; Rom 5: 12). As hy lykwols beweart dat Jezus waard straft foardat de sünde fan elke kristen yndividueel waard begien, begryp ik dat Dr. Spurgeon gjin ferwizing hat makke nei fers 8, haadstik 13 fan it Boek fan Iepenbiering.

Kristus waard straft foar de sünde fan 'e heule minske, mar wa begie it misdied dat de heule minske liede ta sünde? No, troch de Skriften begripe wy dat sünde komt fan 'e misdriu (ongehoorzaamheid) fan Adam, en net fan 'e flaters fan gedrach

dy't minsken dogge.

De straf dy't frede brocht, wie net te tankjen oan yndividuele gedrachsfouten ' , om't alle manlju wurde generearre yn' e tastân fan ferfrjemdd te wurden fan God (sûnders). Kristus is it laam fan God dat stoar foar de stifting fan 'e wrâld, dat is, it lam waard oanbean foardat Adam syn misdied plakfûn.

De straf dy't op Kristus foel is net te tankjen oan it gedrach fan minsken (sûnden begien), mar oan it misdriuw fan Adam. Yn Adam waarden minsken sûnders makke, om't troch in misdriuw oardiel en feroardieling oer alle minsken kaam, sûnder útsûndering (Rom. 5:18).

As sûnde (de tastân fan 'e minske sûnder God) ûntstiet út it gedrach fan' e minsken, foar gerjochtingheid om te fêstigjen, soe needsaaklikerwize heil allinich mooglik wêze troch it gedrach fan 'e minsken. It soe ferplicht wurde dat manlju wat goeds dogge om har minne gedrach te ferljochtsjen, lykwols soe it nea 'rjochtfearde' wêze.

Mar it evangeelje berjocht lit sjen dat troch it misdriuw fan ien man (Adam) allegear ta de dea feroardiele waarden, en allinich troch ien man (Kristus, de lêste Adam) wie de jefte fan Gods genede oerfloedich oer in protte (Rom. 5:15). Doe't Jezus foar ús sûnden stoar, fûn in akte-ferfanging plak: doe't Adam net folge, wie de lêste Adam oant de beproeving hearrich.

De lêste sin fan it fragmint út 'e preek fan Dr. Spurgeon toant oan dat it net waard beskôge as:

- Alle minsken binne sûnders, om't de earste heit fan 'e minske (Adam) sûndige (Jes 43:27);
- Dat alle minsken wurde foarme yn ûngerjuchtingheid en ûntwurpen yn sûnde (Ps 51: 5);
- Dat it heule minskdom sûnt mem fan God ôfkeard is (Ps 58: 3);
- Dat alle manlju ferkeard west hawwe sûnt se berne waarden (Ps 58: 3), om't se troch in brede doar

binnenkamen dy't tagong jout ta in breed paad dat liedt ta ferneatiging (Mt 7:13 -14);

- Dat om't se as slaaf oan 'e sûnde waarden ferkocht, hat gjinien oertrêde neffens Adam's oertreding (Rom. 5:14);
- Dat it bêste fan 'e minsken te fergelykjen is mei in toarn, en de oprjuchten slimmer is as in hage fan toarnen (Mk 7: 4);
- Dat alle minsken hawwe sûndige en tekoart komme oan 'e hearlikheid fan God fanwegen de yn Adam oprjochte feroardieling;
- Dat d'r gjin rjochtfearde is, hielendal gjinien, ûnder de neikommelingen fan Adam (Rom. 3:10), ensfh.

Hokker goed as kwea docht in bern yn 'e skirte fan syn mem om yn sûnde te ûntfangen? Hokker sûnde docht in bern om 'ferkeard' te kuierjen sûnt syn berne? Wannear en wêr binne alle manlju ferdwale en tegearre smoarch wurden? (Rom. 3:12) Wie it ferlies fan minsklikheid net troch Adam syn oertrêding?

Yn Adam waarden alle manlju tegearre smoarch makke (Ps 53: 3), om't Adam de brede doar is wêrtroch alle minsken by berte yngeane. Berte neffens it fleis, bloed en de wil fan 'e man is de brede doar wêrtroch alle minsken yngeane, ôfkeare en tegearre ûnrein wurde (Jehannes 1:13).

Hokker barren makke dat alle manlju 'tegearre' ûnrein waarden? Allinich Adam's misdied ferklearret it feit dat alle manlju, yn itselde barren, ûnrein wurde (tegearre), om't it ûnmooglik is foar alle manlju fan ûntelbere leeftiden om deselde hanneling tegearre út te fieren.

Tink oan: Hat Kristus stoarn om't Kain Abel fermoarde hat, of is Kristus stoarn fanwegen Adam's misdied? Hokker fan 'e barren hat de aard fan' e heule minskheid kompromitteare? Kain's akte as Adam's oertrêding?

Tink derom dat de feroardieling fan Kain net komt fan syn kriminele hanneling, it komt út 'e feroardieling yn Adam.

Jezus demonstrearre dat hy net kaam om de wrâld te feroardieljen, mar om dizze te rêden, om't it kontraproduktyf wêze soe om te oardieljen wat al feroardiele is (Jehannes 3:18).

Kristus waard straft fanwegen de sûnde fan 'e minske, sûnde ferwiist lykwols net nei wat minsken dogge, earder seit it oer it misdriuw dat alle minsken oardiel en feroardieling brocht, sûnder ûnderskie.

De aksjes fan minsken ûnder it jok fan 'e sûnde wurde ek sûnde neamd, om't elkenien dy't sûndiget, sûndiget om't hy in slaaf fan 'e sûnde is. De barriêre fan skieding tusken God en minsken kaam troch it misdriuw fan Adam, en fanwegen it misdriuw yn Eden is d'r gjinien ûnder de soannen fan 'e minsken om goed te dwaan. Wêrom is d'r net ien dy't goed docht? Om't se allegear ferdwale en tegearre binne se ûnrein wurden. Dêrom is fanwegen Adam syn oertrêding ûnrein.

Wa fan 'e ûnreine sil wat suver weinimme? Nimmen! (Job 14: 4) Mei oare wurden, d'r is gjinien dy't goed docht, om't elkenien in slaaf fan 'e sûnde is.

No begeart de slaaf fan 'e sûnde sûnde, om't alles wat er docht by syn hear heart by rjocht. De aksjes fan 'e tsjinstfeinten fan 'e sûnde binne sûndich, om't se wurde dien troch slaven oan 'e sûnde. Dêrom hat God dejingen dy't leauwe tsjinnens fan gerjochtichheid befrijd (Rom. 6:18).

Gods bern, oan 'e oare kant, kinne net sûndigje om't se út God berne binne en it sied fan God yn har bliuwt (1 Jehannes 3: 6 en 1 Jehannes 3: 9). Elkenien dy't sûnde docht is fan 'e duvel, mar dejingen dy't yn Kristus leauwe, hearre ta God (1Ko 1:30; 1Jo 3:24; 1Jo 4:13), om't se de timpel en wenplak fan 'e Geast binne (1Jo 3: 8).

Kristus waard manifesteare om de wurken fan 'e duvel te ferneatigjen (1 Jehannes 3: 5 en 1 Jehannes 3: 8), en allegearre dy't troch God binne berne, bliuwe yn Him (1

Jehannes 3:24) en yn God is gjin sûnde (1 Johannes 3: 5). As d'r no gjin sûnde yn God is, dan folget dat allegear dy't yn God binne net sûndigje, om't se fan God binne berne en it sied fan God yn har bliuwt.

In beam kin gjin twa soarten fruit drage. Sadwaande kinne dejingen dy't berne binne út it sied fan God gjin frucht foar God en de duvel produsearje, krekt sa't it foar in tsjinstfeint ûnmooglik is om twa masters te tsjinjen (Lukas 16:13). Elke plant dy't troch de Heit plante is, draacht in soad frucht, mar it draacht allinich frucht foar God (Jesaja 61: 3; Jehannes 15: 5).

Nei ferstjerren oan sûnde, de âlde master, bliuwt it foar de opstande man om him foar te stellen as libbend út 'e dea, en de leden fan syn lichem as in ynstrumint fan gerjochtingheid (Rom. 6:13). De 'libbene' tastân fan 'e deaden wurdt ferwurven troch leauwen yn Kristus, troch regeneraasje (nije berte). Troch de nije berte wurdt de minske libben út 'e deaden, en it bliuwt dêrom om frijwillich de leden fan syn lichem oan God te presintearjen as in ynstrumint fan gerjochtingheid.

Sûnden regeart net mear, want it hat gjin hearskippij mear oer dejingen dy't leauwe (Rom. 6:14). De kristen moat syn leden oanbiede om gerjochtingheid te tsjinjen, dat is om dejinge te tsjinjen dy't har hillige, om't Kristus de rjochtfeardiging en hilliging fan kristenen is (Rom. 6:19; 1Kor 1:30).

Kristus lei ienris foar sûnden, de rjochtfeardige foar de ûnrjochtfeardigen om minsken nei God te lieden (1Pe 3:18). Hy is de fersoening foar de sûnden fan 'e heule wrâld (1 Johannes 2: 2), en brekt de barriêre fan fijânskip ôf dy't bestie tusken God en minsken. Ienris befrijd fan 'e feroardieling fan Adam, kin de minske goede wurken produsearje, om't se allinich wurde dien as ien yn God is (Is 26:12; Jehannes 3:21).

Manlju sûnder God, oan 'e oare kant, besteane sûnder hope yn dizze wrâld, om't se lykas de ûnreine binne en alles wat se

produsearje is ûnrein. D'r is gjin manier foar de minske sûnder God om goed te dwaan, om't de kweade natuer allinich min produseart "Mar wy binne allegear lykas de smoarge, en al ús gerjochtichheden binne as de smoarge lap; en wy ferdoarje allegear as in blêd, en ús ûngerjuchtichheden as in wyn nimme ús fuort " (Jes 64: 6).

De profeet Isaias beskreau de tastân fan syn folk, en fergelike se mei:

- It smoarge – Wannear waard it folk fan Israel smoarch? Doe't alles ferdwale en tegearre ûnrein waarden, dat is yn Adam, de earste Heit fan 'e minske (Ps 14: 3; Jes 43:27);
- Justysje as smoarge lompen – Alle wurken fan justysje foar de smoarge binne te fergelykjen mei smoarge lompen, dy't net geskikt binne foar klean. Hoewol se religieus wiene, wiene de wurken fan it folk Israël wurken fan ûngerjochtichheid, wurken fan geweld (Jes 59: 6);
- Krekt as it blêd – D'r wie gjin hoop foar it folk Israël, om't it blêd dea wie (Jes 59:10);
- Unregelingen binne as wyn – Neat dat Israël die koe se frijmeitsje fan dizze skriklike tastân, om't ûngerjuchtichheit te fergelykjen is mei de wyn dy't it blêd skuort, dat is de minske kin de hear fan 'e sûnde net kwytreitsje.

Kristus stoar op 'e tiid foar de goddeleazen. It Laam fan God is sûnt de stifting fan 'e wrâld offere troch sûnders.

"Om't Kristus, wylst wy noch swak wiene, op 'e tiid foar de goddeleazen stoar" (Rom. 5: 6);

"Mar God bewiist syn leafde foar ús, om't Kristus foar ús stoar, wylst wy noch sûnders binne" (Rom. 5: 8).

No stoar Kristus foar de slaven fan 'e sûnde, en net foar de sûnden 'dy't de slaven fan' e sûnde oefenje, lykas Dr. Spurgeon begriep.

Kristus stoar foar sûnders, dêrom stjerre dejingen dy't leauwe tegearre mei Him. Kristus stoar foar allen, sadat dejingen dy't wekker wurde net mear foar harsels libje, mar libje foar Him dy't stoar en wer opstien is (2Co 5: 14).

Dejingen dy't mei Kristus opstien binne, binne feilich, om't:

- Se binne yn Kristus;
- Se binne nije skepsels;
- De âlde dingen binne fuort;
- Alles is nij wurden (2Co 5:17).

God fermoedsoene mei Himsels dejingen dy't troch Kristus leauwe en de libbenen út 'e deaden it ministearje fan' e fermoedsoening joegen (2Co 15:18).

De libbenden ûnder de deaden binne oerbleaun mei de oanmaning: ûntfange de genede fan God net om 'e nocht (2 Kor. 6: 1). God hearde jo yn in akseptabele tiid, dêrom wurde as in ynstrumint fan gerjochtingheid kristenen oanrikkemandearre om:

//] / Jou hielendal gjin skandaal – Wêrom soene kristenen gjin skandaal jaan? Om te rêden? Nee! Dat it ministearje fan fermoedsoening net sensureare wurdt;

/// Yn alles oan te rieden – Yn in soad geduld, yn kwalen, yn need, yn benaudens, yn swepen, yn rellen, yn rellen, yn wurk, yn waken, yn fêsten, yn suverens, yn wittenskip, yn lange-lijen, yn freonlikens, yn 'e Hillige Geast, yn ûnfeilige leafde, ensfh. (2Co 6: 3-6).

Kristus waard fermoarde sûnt de stifting fan 'e wrâld, noch foardat de heule minske in slaaf waard fan' e ûnrjocht troch de ûngehoorsaamheid fan ien man dy't sûndige: Adam.